

Attergo uillicus. Eoderenon ualeo men-
dicare et rubesco. Quia post mortē nec
fructuosam penitentiam de malis agere
licebit. nec in bonis ^{quāquā} exercere. sicut uoces sapien-
tiaep salomone de reprobis dicitur. Inuoca-
bunt me. et non exaudiam. maneo con surget
et non inuenient me. eo quod exosam habu-
erint disciplinam. et timorem dñi non sus-
ceperint. nec ad quieuerint consiliis meis.
et detraxerint uniuersę correptioni meę.
Igitur quia in die iudicii nullus loc' penitendi
corrighendi. uel emendandi ēē. poterit ut dixi-
mus. necesse ēē ut dū in hoc sēdo sum' et uiuim'.
et nobis uacat. scdm apostolū dū tēpus habem'
operemur bonū ad omīs. maxime aut addo-
mesticos fidei. Unde nos dñs in euangelio
admonet dicens. Currite dū lucē uite habe-
tis. Et ait. Concorda cū aduersario
tuo in uia. Et p' propheta. Querite
dñm dū inueniri potest. inuocate eū dū p'pēe.
Hinc et apostolus ait. Ecce nunc tēpus accep-
tabile. ecce nunc dies salutis. et cetera usque in
uigiliis et caritatenon ficta. Et salomon.
Quodcūq; potest manus tua facere. instan-
ter operare. Ante omnia enī et super omnia
diem m'.

petitionē tuā. et sedecito. scribe quinquaginta.
Deinde alio dixit. Tu uero quantum debes.
Quia ait. Centum choros tritici. Dixit
illi. Accipe litteras tuas. & scribe octoginta.
¶ In hoc uillico. quem dñs de uillicatu eiecit
non omnia debemus ad imitandū assumere.
Neque enim aut dominis aut extraneis. fraus
de aliquā facere debemus. ut inde elemosinas
faciamus. sed ut superius diximus. ita per
similitudinem dicuntur. ut intellegamus
quia si laudari potuit is qui fraudem fecit.
eo quod in futurū sibi prudenter praeuidens
multo magis nos laudabiliores erimus. si de
ppriis substantiis largas elemosinas faci-
rimus. et dū in presenti uiuimus. in futurū
nobis prospexerimus. Sicut etiā de iudice
iniquitatis qui interpellabat auidua cōpa-
rationem duxit ad iudicē dñm. cū nulla
ex parte iudex iniquus conferendus est.
Cades. enī grece. latinomeni sura est. et
urnas conanens. Chorus uero. xxx. x. me-
dus impletur. Quod ergo decentū ades
olei. quinquaginta. Et decentū choros tri-
tici. octoginta a debitoribus scribi. et
hoc insinuat. quia omīs qui de praeteritis

f. 161

Thru Stadthel.

262 / 1144

f. 169^v

Hand E

dixit enim & facta sunt mandauit & creata sunt.
statim ut dixit effeta quod est adaperire aper
tesunt aures eius. & solutum est uinculum lin
gue eius. & loquebatur recte. Non enim erat
dignum ut is qui ad dñm curatus fuerat. aliter
loqueretur quā recte. Iuxta uero superiore
intellegentiam. postquam dñs per immis
sionem sp̃s s̃c̃i cor humani generis ad peniten
tiam emolluit. postquam incarnationis sus
mysterium patefecit. linguam quam prius
infidelitas uinxerat fides absoluit. & dñm lau
dare cepit. dicens cum psalmista. Dñe la
bia mea aperies. & os meum ad nuntiandum lau
de tuam. & cum esaiā. Dñs dñs dedit mihi
linguam eruditam. ut possim sustinere cum
qui lapsus est uerbo. Et precepit illis. nec ui
dicerent. Quid est quod qui ad hoc in mun
dum uenerat ut miracula faciendo sedm̃
esse ostenderet. miraculum a se factum
occultare precepit. Nimirum nobis ex
emplum ostendit. ut & iam in bono opere in
anem gloriam & iactantiam caueamus.
Iuxta quod ipse alibi precipit ut intremus in
cubiculum. & clauso ostio oremus patrē nr̃m.
& patrē nr̃m qui uidet in abscondito reddet nobis.

lum in predicatione proficere debet. sed e
tiam exemplo. Implens illud quod dñs a
libiauit. Luceat luxurā coram hominibus.
ut uideantur bona opera. & glorificent
patrem nr̃m qui in celis est. Quod utrūq;
dñs suo exemplo ostendit. quando uno p̃
cepit nemini dixeris. alteri uero ait. Uade
in ciuitatem ad tuos. & annuntia illis quan
ta tibi fecerit dñs. Quanto autem eis preci
piebat. tanto magis plus predicabant. 55
Hic tempora eorum red arguuntur. qui
bus officium predicationis iniunctum est.
& tamen a predicatione cessant. Consi
derandum namq; est que culpa sit doctori
bus post preceptum se sub silentio ponere.
quando & iam nec illitacere possunt. qui
bus preceptum est nec ui dicerent. Quid
autem dicant. audiamus. Bene om̃a fecit. 56
& surdos fecit audire & mutos loqui. Non so
lum in hoc benefecit quod surdos fecit audire
& mutos loqui. sed & iam om̃a quę ab initio
creauit benefecit. sicut scriptum est. &
uidit dñs cuncta quę fecit. & erat ual de bo
na. Moraliter autem per surdum & mutū.
quolibet peccator designatur. Qui enim a

Trier
Stadtbibl.
262/1144

Thier Stadthel.

262 / 1144

J. 1782

Hand C

sibi placeant. et ceteros despiciant; Sed his de
superbi pharisei timore breuiter dictis. ad
penitentis publicani uerba ueniamus. Nā
subditur. Et publicanus a longe stans. no
lebat nec oculos ad celū leuare. sed percutiebat
pectus suum dicens. Publicanus dicitur. qui
amisso pudore publice peccat. uel qui tributa
et uectigalia publice exigit. Sicut enim
phariseus mentis iactantia aperuit uerbis.
ita et publicanus dolorē cordis in ipso situ os
tendit corporis. Primo a longe stando. non
audens appropinquare scis. a quorū cōsortio
se peccando diuiserat. Secundo. nolens ocu
los ad celū leuare. timens illū respicere quē
se offendisse recolēbat. Tercio. tundendo
pectus. quod propriae illorū est. quidē pec
catū erubescunt; In uisione quippe pec
toris. dolorē ostendit mentis. Sed quia
nemo p̄ facinorū magnitudine ueniam de
spiciat debet. recte uoce publicani dicit. Ds.
p̄pitius est mihi peccatori. Nouerat enim
illū eē. qui per p̄phetā ait. Elui ego dicite
dn̄s. nolomorte peccatoris. sed ut conuerta
tur et uiuat. et it̄. Peccator in quacūq; die
conuersus fuerit. et in gemuerit. om̄a pec

illam qui uenit largitor est humiliter
accedamus. orantes cum p̄pheta et dicen
tes; Adiutur nos d̄s salutaris n̄r. p̄pter
gloriā nominis tui dñe libera nos. et p̄pi
tius esto peccatis n̄ris p̄pter nomen tuū;
Sed quia iuxta uocē salomonis. Anterumā
exaltatur cor. et ante gloriā humiliabit.
bene subiungitur; Amendico uobis.
descendit hic iustificatus in domū suam
ab illo. hoc est. magis quā phariseus;
Iste enim se accusando iustificatus est. ille
se excusando reprobatus; Sicque in his
impletū est. quod alibi ait. Amendico
uobis. quia gaudium est in celo corā ange
lis d̄i sup̄ uno peccatore penitentiā agen
te. quā sup̄ nonaginta nouē iustis qui
non indigent penitentia; Allegorice
autē p̄ phariseū et publicanū. utrūq; po
pulū intellēgere possumus. iudeorum
scilicet et gentiū; Ergo p̄ phariseū quidi
uisus interpretat. iudeorū populus sig
nificatur. quia in circūcisione et legalib;
cerimoniis. acceteris nationib; erat diuisus;
Per publicanū gentilis intellegit populus.
quia a cognitione d̄i alienus. absque ulla

Trou Stadthl.

262 / 1144

J. 176ⁿ

Hand E